Estimat Robert

Per PepMaria el dc., 30/11/2016 - 09:00

Estimat Robert,Sento molt la mort del teu oncle Lluís. I sé que per moltes paraules que et digui no podré treure't la tristesa que sents.
El que sí que puc fer és explicar-te el que una amiga meva, la Gaya, em va dir que fes quan jo estigués trist com tu. La Gaya és una nena de l'esplai de Sant Cugat, deu tenir la teva edat. Fa un temps se li va morir l'avi. El que va fer ella és el següent: cada nit, abans d'anar a dormir, apagar el llum de l'habitació, mirar per la finestra el cel estrellat, triar un estel, posar-li el nom de l'avi i parlar amb aquell estel.
Doncs jo et convido a fer el mateix que fa la Gaya. Com que ara ve l'hivern, potser no cal que obris la finestra de l'habitació per triar l'estel, perquè et constiparies, i segur que l'oncle no ho vol. Tu tries l'estel de l'oncle Lluís i li parles. Li dius el que et surti del cor: que et sap greu que es posés malalt. Que el trobes a faltar. Que et sembla que la tieta Mercè, la mare, el pare i els avis el troben a faltar. Que a l'escola has tret més bones o més males notes. Que al pati has jugat a futbol...
Deixa'm dir-te també que no passa res si a la segona o a la tercera nit et fixes en un estel que no és el mateix del de la primera nit. I és que n'hi ha molts, d'estels, i costa molt de fixar-se en el mateix. Però no pateixis, perquè tu et podràs confondre d'estel, però l'oncle no es confondrà amb tu, i serà allà fidelment, escoltant-te amb tot el cor.
La nit és un moment molt bonic. S'acaben l'escola i la feina, tothom es tanca a casa i als carrers es fa el silenci. I tu, tu ets a l'habitació, a punt de posar-te al llit. I aleshores apagues el llum, mires l'estel de l'oncle Lluís i li obres el cor, dient-li com l'estimes i explicant-li com t'ha anat el dia.
A mi el cel estrellat, tan gran com és, em fa sentir petit; però no em fa sentir sol. Des de la distància, tan lluny com són, els estels em fan companyia. Em sento petit, però acompanyat. I per això em surt de fer això que em va aconsellar la Gaya: parlar amb les persones que m'estimaven i han marxat. Amb la meva mare, amb els meus oncles, amb els meus avis, amb els meus amics.
Perquè l'oncle Lluís, com l'estel, no el pots tocar amb la mà; però et fa companyia, t'escolta i et consola. I ho farà sempre!
Perquè t'estimava. I Jesús ens ha dit que l'amor és més fort que la mort.
Jesús ens ha dit que quan algú es mor, Déu l'acull al Cel amb Ell, i des d'allà aquella persona segueix estimant la gent que estimava abans de morir.
Per això l'oncle Lluís et segueix estimant. I ho sentiràs sobretot en el silenci de les nits estrellades, des de la teva habitació.
Desitjo que també ho sentis durant el dia: quan et recordis d'ell per algun regal que et va fer, o quan visitis algun lloc on vau estar junts.
I l'oncle segueix estimant també la tieta Mercè, i els teus pares, i els avis, i molta altra gent.
Et convido, doncs, Robert, a donar-li gràcies a l'oncle Lluís per tant com t'ha estimat.
A demanar-li que t'acompanyi en les nits estrellades i en els dies de sol o de pluja.
A demanar-li que t'ajudi a estimar la gent amb el mateix amor amb què ell t'ha estimat.
Amb el mateix amor amb què ell t'estimarà sempre.
Amb el mateix amor amb què ell us estimarà sempre.
Amb el mateix amor amb què ell estimarà sempre tothom.

Una abraçada, amb les meves pregàries per tu, per la tieta Mercès i per tota la vostra família,
Pep
.....
"Déu va fer sortir Abram a fora i digué: "Mira el cel i compta les estrelles, si és que pots comptar-les. Doncs així serà la teva descendència." (Gn 15, 5-7)
"Y la mayor consolación que recibía era mirar al cielo y las estrellas, lo cual hacía muchas veces y por mucho espacio, porque con aquello sentía en sí un muy grande esfuerzo para servir a nuestro Señor" (Ignasi de Loiola *Autobiografia* n. 11)
Beyond the door
there's peace I'm sure.
And I know there'll be no more...
tears in heaven (Eric Clapton)
Més enllà de la porta/ Hi ha pau, n'estic segur/I sé que no hi haurà/ més llàgrimes al Cel.
"Els qui han mort mai no han marxat:
s'estan en el pit de la dona
s'estan en l'infant que plora
i a la teia que treu flama
(…) els morts no han mort."
Birago Diop *Alenades*
.....
· Què faig en els processos de dol per la mort de persones estimades?
· Com es pot acompanyar els infants en aquests processos?